

Txarango: "El cap de cartell del Clòwnia no és un nom, és un ambient"

El cantant de Txarango Alguer Miquel valora la segona edició del festival

No és usual que un grup de música s'encarregui d'impulsar un festival, i **Txarango** ho ha fet per segona vegada. Juntament amb Àxits Management han ideat un nou concepte de festival: el Clòwnia, una mostra multidisciplinària situada en un indret del Ripollès, lluny del ritme frenètic de les ciutats. Després de dos dies enfeïnats i atabalats perquè tot anés sobre rodes, la banda va actuar la darrera nit amb la **Companyia Elàctrica Dharma** com a convidats. Després del concert i a la recta final, vam parlar amb el portaveu del grup, Alguer Miquel, perquè valorés la segona edició, que es consolida entre les cites estivals.

EDR: Quin balanç feu des de l'organització de la segona edició?

Alguer Miquel: Estem molt emocionats, per a nosaltres és una experiència que va molt més enllà de **Txarango**. Tenir una comarca i un poble sencer que col·laborin d'aquesta manera és un privilegi. Sentim que tenim la sort de compartir un festival especial, perquè la majoria de programació de dia li dona un caràcter intergeneracional que hem viscut pocs cops aquí a Catalunya i que trobem molt per Europa. Aquí el volíem importar i pràcticament ha sortit sol. Els grups estan molt contents, la gent que ve només parla de tornar, ens felicita i no podríem estar més feliços.

EDR: Després d'una primera edició d'èxit, com us vau plantejar l'edició d'enguany?

A.M: En general, la voluntat era calcar la primera, perquè va sortir tot tan bé! Però hi ha petites coses com els gots retornables que no vam poder arribar a preparar l'any passat i hi ha de ser sempre, o l'aposta per bandes menys conegudes. Però també perquè a la primera edició necessitàvem el suport de molts grups coneguts d'aquí per poder-ho arrencar i que la gent es mirés el cartell del Clòwnia. Aquest any intentàvem apostar per grups poc coneguts i consolidar el públic intergeneracional i la multidisciplinarietat del festival.

EDR: De quina manera s'hi ha implicat Sant Joan de les Abadesses?

A.M: El fet de plantejar un festival lluny de les grans concentracions de població és un repte, però també fa que el poble esperi tot un any sencer per viure això. I el vincle que hi tenim nosaltres són les nostres famílies, els nostres amics, i com que estem sempre voltant fora, són aquells mesos, aquella feina que fa trobar-nos i intentar-ho arrelar a casa. La col·laboració que tenim aquí és familiar, que és la més forta que hi ha al món.

EDR: Aquest any heu ampliat els abonaments fins a 5.000 persones, però segueix sent un festival de petites dimensions. Teniu intencions de créixer?

A.M: A Sant Joan hi viuen 3.000 persones i pràcticament hem triplicat la població aquests dies. Vam plantejar posar a la venda 5.000 entrades per provar un màxim que creiem que ha de viure el festival. L'entorn és el que és i volem que les propostes es visquin de prop, que la gent palpi la música i els espectacles de la tarda. No pretenem competir amb macrofestivals ni que això s'hi converteixi. És una proposta diferent, de proximitat i a una mida molt humana. Nosaltres ens passem el dia per aquí posant bé les cadires que cauen a terra. És una cosa que intentem compartir amb la gent a un nivell horitzontal i també darrere l'escenari. Nosaltres ens hem trobat en situacions molt diferents quan hem passat per un festival com a grup: com t'acullen quant a

so, *backstage*, dormir... Intentem que els grups que vénen se sentin cuidats. Suposo que els grups noten que algú ha pensat en ells en aquest sentit, però és que és el més normal, perquè nosaltres és el que ens trobem a cada festival, i intentem que la gent se senti còmode.

EDR: El Clòwnia combina programació musical i de circ, però també té un fort contingut social.

A.M: Intentem que tot això s'ompli de sentit en la mesura que és possible, perquè és complicat. Tots som fills del primer món, això és una festa d'abundància enmig d'un món que està ple de coses injustes i lluny del que vivim aquí, però sí que ens plantejem el fet d'anar cultivant a casa la llavor del pensament crític. A nosaltres, per sort, aquesta inquietud ens va créixer de més petits, i intentem que la gent que ve al festival, sobretot la gent més jove, que potser encara no s'ha plantejat que hi ha altres mons possibles, es trobi aquí algú que li diu que hi són.

EDR: L'any passat va presentar el segon disc, *Som Riu* (DiscMedi, 2014), al Clòwnia, i aquest any heu convidat la Companyia Elèctrica Dharma. Cada any Txarango actuarà al festival?

A.M: Ens semblava que per consolidar el festival encara necessitàvem aquest fet d'estirar la gent. L'any passat ens van ajudar molts grups, i enguany **Gertrudis, La Pegatina, Aspencat, Zoo...** Són propostes que a la gent li són familiars enmig de moltes altres coses, sobretot de circ o alguna proposta més internacional que no coneixien de res. Però aquest vincle **Txarango-Clòwnia** intentarem que en el futur, quan tinguem coses importants a dir o a fer, hi sigui, perquè és l'escenari que més ens estem fent nostre, però que no sigui una cosa sempre lligada, que hi ha Clòwnia i hi ha **Txarango**. Nosaltres el preparem i el proposem, però no cal que hi toquem sempre. Ara bé, per a nosaltres és un escenari molt especial.

EDR: Quin és el proper pas, doncs?

A.M: Si hi ha tercera edició, intentar igualar-la a aquesta, que la gent estigui contenta i sigui feliç, i que nosaltres pel món tinguem la sort de poder seguir viatjant i coneixent gent que fa coses increïbles, i poder-los engrescar que vinguin a Catalunya i en concret al Ripollès per ensenyar-ho a la gent. El que ens fa més il·lusió és que la gent entengui que el cap de cartell del Clòwnia no és un nom, sinó un ambient, i que la gent vingui a compartir aquesta convivència més enllà dels grups coneguts o menys coneguts per ells.